

NGUYỄN THỊ PHÁP

Chuyện cái trã

Anh em nhà Trã tôi có cùng họ hàng với chị Bùng Binh, anh Ông Lò, chị Nội Đất... bởi chúng tôi tất cả đều từ Ông Đất Sét sinh ra! Trong câu chuyện này, Trã tôi không chủ đích nói về sự ra đời của mình mà chỉ chia sẻ những băng khuâng nhớ lại một thời mình đã “phục vụ nấu nướng” cho bà con sau lũy tre làng.

Như các anh chị Bùng Binh, Ông Lò và Nội Đất, Trã tôi cũng từ Lò Nung Đất sét mà ra. Lúc mới chào đời, chúng tôi đều hồng hào, khỏe mạnh. Khi được về nhà với các cô bác Nội trợ, trước khi được sử dụng nấu nướng, tất cả chúng tôi đều được qua bước “tắm mỡ heo”. Đầu tiên, chúng tôi được bắt lên bếp nóng, và các cô bác Nội trợ cho một mảng mỡ heo vào chảo đều quanh anh em Trã tôi.

Những mảng mỡ heo tan chảy thấm dần đều vào anh em Trĩ tôi thật thú vị. Đây một bí kíp dân gian của các cô bác Nội trợ truyền nhau, nhờ được “tắm mỡ heo” mà sau này khi nấu nướng, anh em Trĩ tôi không bị hút nước. Sau khi được “tắm mỡ heo” xong, anh em Trĩ tôi chính thức bắt đầu hành trình phục vụ nấu nướng các món ăn ngon cho gia đình. Anh em Trĩ tôi thấy cuộc sống mình thật vui, thật ý nghĩa khi ngày ngày được cùng các cô bác Nội trợ nấu những bữa ăn ngon, đầy dinh dưỡng ấm tình cảm thân thương gia đình.

Cuộc sống cứ ngày êm đềm trôi qua bên căn bếp yêu thương, anh em nhà Trĩ tôi luôn tận hưởng những bình yên bên góc bếp bập bùng ánh lửa mỗi giờ cơm. Bỗng một ngày kia, Bà bị ốm, mẹ và chị phải ra đồng làm việc nên anh em Trĩ tôi phải cùng cậu Út vào bếp. Và mọi chuyện “rắc rối” cũng bắt đầu từ đây. Đầu tiên, cậu Út lấy ông anh cả Trĩ tôi bắc lên bếp lửa đỏ để rang đậu phụng. Thay vì dùng đũa tre như Bà vẫn làm, cậu Út dùng đũa sắt khuấy đậu. Đũa khuấy đến đâu thân anh Trĩ tôi đau ê ẩm đến đó. Nhìn anh rên rỉ mà chúng tôi chẳng biết làm

sao để giúp đỡ. Bỗng “bụp”, đít anh Trã tôi toạc một mảng to, đậu phụng đổ xòa hết vào bếp. Nhìn anh trai đau đớn, vỡ tan chúng tôi rất đau lòng, mong sao sau này ai dùng anh em nhà Trã chúng tôi, xin lưu ý đừng dùng đũa sắt khuấy vì chúng tôi không chịu nổi nhiệt độ nóng cộng với sự va chạm mạnh nên sẽ vỡ tan rất đau đớn.

Thay anh trai, các anh em nhà Trã tôi tiếp tục công việc nội trợ hàng ngày. Ngày nọ, mẹ lấy em Trã tôi đem kho một trã cá bóng nghệ thơm lừng. Cả nhà xuyết xoa hít hà mùi thơm cá kho bằng Trã và đợi cậu Út đi học về là cùng quây quần bên mâm cơm. “Mẹ ơi, mùi cá thơm quá!”, cậu Út hí hửng chạy vào nhà, lanh chanh bung em Trã tôi lên hít hà. “Xoảng!”, lỡ tay cậu Út đánh rơi em Trã tôi xuống đất vỡ tan tành. Những con cá bóng lăn kên ra, con nào còn bám được trên mảnh Trã, mẹ gấp ra cho cả nhà ăn tạm. Vậy là chúng tôi lại phải “tạm biệt” người em Trã tôi do sự bất cẩn của cậu Út. Thế đấy, họ hàng nhà Trã tôi coi vậy chứ mong manh, dễ vỡ, dùng anh em Trã tôi phải cẩn thận tuyệt đối,

và nhẹ nhàng nâng niu. Rơi và va đập nhẹ cũng đều khiến chúng tôi vỡ tan tành....

Thu sang, đông đến, mùa đông lạnh rét, bà lom khom bên bếp lửa mỗi ngày. Tấm mền mỏng ngày ấy không giữ ấm nổi cho bà, thương bà lắm, thế là anh em nhà Trã tôi lại đồng lòng tham gia sưởi ấm cho bà. Mẹ lấy từng cục than hồng gấp bỏ vào Trã tôi và ủ tro để dưới giường bà. Cả đêm, chúng tôi cố gắng giữ ngọn lửa ấm lâu nhất cho Bà có giấc ngủ ngon. Mỗi sáng, Bà thức dậy khỏe mạnh vui vẻ là chúng tôi thấy mình thật có ích và thật ấm áp khi đem lại niềm vui và sức khỏe cho Bà. Cậu Út cũng rất đáng yêu khi sáng sáng lại kéo chúng tôi ra xem còn ấm và than còn đỏ không rồi thì thầm “cám ơn Trã nhé, vì đã giữ ấm cho Bà”...

Thời gian dần trôi qua, như ngọn đèn dầu cũng phải cạn, Bà đã ra đi... Anh em nhà Trã tôi khóc không thành tiếng, chơ vơ nằm bên cạnh giường Bà.... Nhìn Cậu Út khóc than không còn được quạt than giữ ấm cho bà mà lòng chúng tôi đau như cắt... Sau đám tang bà, cậu Út cũng lên thành phố học, cuộc sống sau lũy tre làng từ đó cũng thay đổi chóng

mặt. Anh em nhà Trã tôi cũng dần như bị lùi vào quên lãng, nhường chỗ cho sự phát triển của khoa học công nghệ và sự ra đời của các đàn em lớp sau rất ưu tú như Nôi nhôm, Nôi điện...

Bẵng rất lâu, Cậu Út năm xưa sau bao năm học tập ở xứ người đã quay về lại làng quê. Cả làng xôn xao vui mừng chào đón người con ưu tú của làng đã thành danh nơi đất người. Anh em nhà Trã tôi nghe tin cũng mừng khôn xiết, tự hỏi không biết Cậu Út ngày xưa giờ như thế nào, có còn nhớ đến chúng tôi không. Thật ngạc nhiên, điểm dừng chân đầu tiên của cậu Út là Lò nung Đất sét. Cả anh em họ nhà chúng tôi nháo nhào ai cũng muốn được sự chú ý của cậu Út. Anh em nhà Trã tôi cũng cố lách mình ra khỏi các anh Bùng Bình, Ông Lò,... để nhìn cậu Út. Cậu Út giờ thật đẹp trai cao lớn, phong cách doanh nhân thật pro, nhưng thoáng trong ánh mắt cậu Út, chúng tôi thấy một ánh nhìn trù mến về cảnh vật xung quanh Lò nung, cái ánh nhìn rất thân thương và khéo mắt có gì đó như ngán lệ. Bỗng cậu Út tiến đến gần anh em nhà Trã chúng tôi, và nâng niu chúng tôi lên rồi khoe với mọi người trong đoàn

về những kỷ niệm thuở ấu thơ bên gian bếp nhà với anh em nhà Trã tôi, về những lần tình nghịch làm vỡ Trã tôi, và về người Bà thân thương... Anh em nhà Trã tôi lâng lâng hạnh phúc, tự hào và cảm xúc vỡ òa, bởi sau bao năm tháng cậu Út vẫn không quên chúng tôi và luôn dành cho chúng tôi những tình cảm triu mến nhất. Cả đêm hôm đó, anh em nhà tôi chẳng ai ngủ được, cứ nằm xoay mình vừa mỉm cười vừa ngán lệ nhớ lại tháng năm “oai hùng” bên góc bếp ngày xưa.

Sau chuyến viếng thăm ấy, cậu Út cùng những người bạn đã cùng nhau nghiên cứu và lập nên công ty chuyên kinh doanh các sản phẩm gốm nung. Anh em nhà Trã tôi được cải tiến công nghệ, được mang đi bán tại các siêu thị trong và ngoài nước. Cuộc sống chúng tôi giờ không còn bó gọn sau lũy tre làng mà được vươn xa đi khắp mọi nẻo đường. Dù công nghệ khoa học có hiện đại hơn xưa, nhưng phương thức nấu ăn dân gian vẫn mang lại một mùi vị đặc biệt cho những món ăn quê hương. Vì vậy, anh em nhà Trã tôi vẫn luôn là sự lựa chọn của các cô bác Nội trợ khi nấu những món ăn quê. Hạnh

phúc vì có ích cho đời, anh em nhà Trã tôi tự hứa với lòng sẽ luôn cố gắng hết sức mình cùng các bạn Đồ Gốm sẽ làm sống lại một ngành nghề truyền thống mà ông cha mình đã dày công sáng tạo và sẽ luôn cố gắng để giữ gìn hương vị đậm đà những món ăn quê truyền thống.

